

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 779/2005

z dnia 23 maja 2005 r.

kończące częściowy przegląd tymczasowy środków antidumpingowych dotyczących przywozu węgla krzemu pochodzącego z Ukrainy

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym”), w szczególności jego art. 11 ust. 3,

uwzględniając wniosek przedłożony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. POSTĘPOWANIE

1. Obowiązujące środki

- (1) W następstwie przeglądu związanego z wygaśnięciem środków antidumpingowych, Rada, rozporządzeniem (WE) nr 821/94⁽²⁾, nałożyła ostateczne cła antidumpingowe (zwane dalej „środkami”) na przywóz węgla krzemu pochodzącego między innymi z Ukrainy. W następstwie przeglądu związanego z wygaśnięciem środków antidumpingowych Rada, rozporządzeniem (WE) nr 1100/2000⁽³⁾, na wniosek Europejskiej Rady Przemysłu Chemicznego (ERPC), utrzymała środki na początkowym poziomie. Rozporządzeniem (WE) nr 991/2004⁽⁴⁾, Rada zmieniła rozporządzenie (WE) nr 1100/2000 jako rezultat rozszerzenia Unii Europejskiej poprzez przystąpienie 10 nowych Państw Członkowskich w dniu 1 maja 2004 r. („UE 10”) w celu zapewnienia, w przypadku przyjęcia przez Komisję zobowiązania, możliwości zwolnienia przywozu do Wspólnoty, dokonywanego zgodnie z zasadami przyjętych zobowiązań, z ceł antidumpingowych nałożonych rozporządzeniem (WE) nr 1100/2000. Na mocy decyzji 2004/498/WE⁽⁵⁾ i 2004/782/WE⁽⁶⁾, Komisja przyjęła zobowiązania przedstawione przez eksportującego producenta ukraińskiego Otwartą Spółkę Akcyjną „Zaporski Abrasiwny Kombinat” (zwanego dalej „ZAK”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 94 z 13.4.1994, str. 21. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1786/97 (Dz.U. L 254 z 17.9.1997, str. 6).

⁽³⁾ Dz.U. L 125 z 26.5.2000, str. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 182 z 19.5.2004, str. 18.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 183 z 20.5.2004, str. 88.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 344 z 20.11.2004, str. 37.

- (2) Obecna stawka cła stosowana do ceny netto franco na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, wynosi 24 % na przywóz węgla krzemu pochodzącego z Ukrainy.

2. Obecne dochodzenie

- (3) Komisja otrzymała wniosek przedłożony przez ZAK (zwany dalej „wnioskodawcą”) o przeprowadzenie częściowego przeglądu tymczasowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (4) Wniosek opierał się na uprawdopodobnieniu przez wnioskodawcę, że okoliczności, na podstawie których podjęto środki, zmieniły się, a zmiany te mają trwały charakter. Wnioskodawca oświadczył między innymi, że okoliczności dotyczące statusu gospodarki rynkowej znacznie się zmieniły. W szczególności, wnioskodawca utrzymywał, że spełnił już warunki pozwalające na przyznanie mu statusu przedsiębiorstwa gospodarki rynkowej zgodnie z art. 3 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Ponadto wnioskodawca dostarczył dowodów wskazujących, że porównanie zwykłej wartości opartej na jego własnych kosztach/cenach krajowych i ceny wywozu do Stanów Zjednoczonych jako rynku kraju trzeciego porównywalnego z UE, doprowadziłoby do zmniejszenia dumpingu znacznie poniżej poziomu obecnie obowiązującego środka. W związku z powyższym, wnioskodawca oświadczył, że dalsze stosowanie środka na obecnym poziomie nie jest już konieczne w celu kompensowania dumpingu.
- (5) Komisja, po konsultacji z Komitetem Doradczym, rozpoczęła w dniu 7 stycznia 2004 r. poprzez zawiadomienie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁷⁾ częściowy przegląd tymczasowy ograniczony w swoim zasięgu do dumpingu i statusu przedsiębiorstwa gospodarki rynkowej w odniesieniu do ZAK.
- (6) Komisja przekazała wnioskodawcy kwestionariusz i formularz wniosku o nadanie statusu przedsiębiorstwa gospodarki rynkowej zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.
- (7) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne w celu określenia dumpingu i statusu przedsiębiorstwa gospodarki rynkowej oraz przeprowadziła wizytę weryfikacyjną na terenie zakładów wnioskodawcy.
- (8) Dochodzenie dotyczące dumpingu obejmowało okres od 1 stycznia 2003 r. do 31 grudnia 2003 r. (zwany dalej „okresem dochodzenia”).

⁽⁷⁾ Dz.U. C 3 z 7.1.2004, str. 4.

3. Zainteresowane strony dochodzenia

(9) Komisja oficjalnie poinformowała eksportującego producenta, przedstawicieli kraju wywożącego oraz producentów wspólnotowych o rozpoczęciu przeglądu. Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia swych opinii na piśmie, dostarczenia informacji i dowodów wspierających oraz złożenia wniosku o wysłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu. Wszystkie zainteresowane strony, które złożyły wniosek i wykazały, że istnieją podstawy ich wysłuchania zostały wysłuchane.

(10) W tym względzie, następujące zainteresowane strony przedstawiły swoje opinie:

a) *Stowarzyszenie producentów wspólnotowych:*

— Europejska Rada Przemysłu Chemicznego (ERPC)

b) *Producent wspólnotowy:*

— Best-Business, Kunštát na Moravě, Republika Czeska

c) *Eksportujący producent:*

— Zaporoski Abrasiwny Kombinat, Zaporozże, Ukraina

d) *Producenci z krajów analogicznych:*

— Volzhsky Abrasive, Volshsky, region wołgogradzki, Rosja

— Saint-Gobain Materiais Cerâmicos Ltda, Barbacena, Brazylia.

B. OMAWIANY PRODUKT

(11) Omawiany produkt objęty niniejszym postępowaniem to węglík krzemu, oznaczony kodem CN 2849 20 00 (zwany dalej „węglikiem krzemu” lub „omawianym produktem”). Nie znaleziono dowodów sugerujących, że okoliczności dotyczące omawianego produktu znacząco się zmieniły od czasu zastosowania środków.

C. WYNIK DOCHODZENIA

1. Uwaga wstępna

(12) Zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, celem takiego rodzaju przeglądu jest określenie potrzeby dalszego stosowania środków na ich obecnym poziomie. Przeprowadzając częściowy przegląd tymczasowy,

Komisja może między innymi rozważyć, czy okoliczności dotyczące dumpingu znacząco się zmieniły. Komisja zbadała wszystkie argumenty przedłożone przez wnioskodawcę i okoliczności, które mogły się znacząco zmienić od czasu zastosowania środków: status przedsiębiorstwa gospodarki rynkowej, indywidualne traktowanie, wybór kraju analogicznego i ceny eksportowe wnioskodawcy.

2. Status gospodarki rynkowej

(13) Wnioskodawca wystąpił o status przedsiębiorstwa gospodarki rynkowej zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego i przedłożył formularz wniosku o nadanie statusu przedsiębiorstwa gospodarki rynkowej w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.

(14) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego, w dochodzeniach antydumpingowych dotyczących przywozu produktów pochodzących z Ukrainy, wartość normalna jest określana zgodnie z ust. 1–6 wymienionego powyżej artykułu dla tych producentów, co do których okazało się, że spełniają wszystkie kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

(15) Dochodzenie wykazało, że wnioskodawca nie spełnia wszystkich kryteriów:

KRYTERIA STATUSU GOSPODARKI RYNKOWEJ

Artykuł 2 ust. 7 lit. b)	Artykuł 2 ust. 7 lit. c) tiret drugie	Artykuł 2 ust. 7 lit. c) tiret trzecie	Artykuł 2 ust. 7 lit. c) tiret czwarte	Artykuł 2 ust. 7 lit. c) tiret piąte
Niespełnione	Niespełnione	Niespełnione	Spełnione	Spełnione

Źródło: zweryfikowana odpowiedź wnioskodawcy w formularzu wniosku o nadanie statusu przedsiębiorstwa gospodarki rynkowej.

(16) Dochodzenie wykazało, że ZAK był w trakcie prywatyzacji nadzorowanej przez państwo ukraińskie. W ramach prywatyzacji, udziałowiec większościowy ZAK i prywatny inwestor zawarli umowę z organem państwowym. Do końca okresu dochodzenia, ZAK podlegał zobowiązaniom nałożonym umową, w szczególności dotyczącym siły roboczej i prowadzonej działalności. Spełnienie tych zobowiązań było przedmiotem rocznych państwowych inspekcji, a ich niewypełnienie podlegało karom. Okazało się, że warunki nałożone umową wychodzą poza to, co prywatny inwestor zaakceptowałby w normalnych warunkach gospodarki rynkowej. Zgodnie z powyższym postanowiono, że decyzje firmy ZAK dotyczące siły roboczej, produkcji i sprzedaży nie zostały podjęte w odpowiedzi na sygnały rynkowe odzwierciedlające podaż i popyt. Decyzje w tej kwestii były raczej podejmowane ze znaczną ingerencją Państwa.

- (17) Ponadto odkryto, że rachunkowość i kontrola rachunków nie były wiarygodne. W rzeczywistości ZAK mógł modyfikować kluczowe dane w programie księgowym (dane i wartości zamkniętych okresów rozliczeniowych) i w rachunkach ZAK nie można odnaleźć pewnych transakcji finansowych. Te poważne uchybienia nie zostały przedstawione w sprawozdaniu z kontroli. Postanowiono zatem, że ZAK nie posiada jasnego zestawu podstawowych dokumentów księgowych, które są niezależnie kontrolowane zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości i które są stosowane do wszystkich celów.
- (18) Na koniec odkryto, że ujmując w zestawieniu bilansowym przedmioty obronne o charakterze militarnym należące do państwa i amortyzując te przedmioty, stan przejęty, koszty produkcji i sytuacja finansowa ZAK podlegają znacznym zniekształceniom przeniesionym z poprzedniej nierynkowej gospodarki. Również koszty produkcji są zniekształcone na skutek przyjęcia przez ZAK nieoprocentowanej pożyczki udzielonej inwestorowi w procesie prywatyzacji.
- (19) Na tej podstawie stwierdzono, że nie wszystkie kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego zostały spełnione i że wnioskodawca nie działał w warunkach gospodarki rynkowej.
- (20) Komisja szczegółowo poinformowała wnioskodawcę i przemysł wspólnotowy o powyższych ustaleniach i dała im możliwość przedstawienia swoich uwag. Przemysł wspólnotowy poparł ustalenia Komisji. Uwagi przekazane przez wnioskodawcę nie zapewniały żadnych zmian w określeniu statusu przedsiębiorstwa gospodarki rynkowej.

3. Indywidualne traktowanie

- (21) Na podstawie art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego cło obowiązujące na terenie całego kraju ustala się dla państw wchodzących w zakres stosowania art. 2 ust. 7, z wyjątkiem przypadków, w których przedsiębiorstwa są w stanie wykazać, na podstawie właściwie uzasadnionych twierdzeń, że wszystkie kryteria określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego są spełnione.
- (22) Wnioskodawca zażądał również indywidualnego traktowania prowadzącego do ustanowienia specjalnego indywidualnego cła antydumpingowego w przypadku niezyskania statusu gospodarki rynkowej. Jednakże dochodzenie nie wykazało istnienia innych producentów omawianego produktu na Ukrainie, lecz pokazało, że wnioskodawca jest jedynym producentem omawianego produktu na Ukrainie. W takim przypadku stwierdza się, że kwestia indywidualnego traktowania nie występuje, ponieważ specyficzny indywidualny margines dumpingu byłby identyczny z obowiązującym na terenie całego kraju.

4. Kraj analogiczny

- (23) Zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, w przypadku krajów nieposiadających gospodarki rynkowej i, w takim stopniu, że status gospodarki rynkowej nie może być przyznany, w przypadku krajów znajdujących się w okresie przekształceń, normalną wartość określa się w oparciu o cenę lub wartość w kraju analogicznym. Wnioskodawca twierdził, że kraj analogiczny wykorzystany w początkowym dochodzeniu, Brazylia, nie był właściwy i, że w obecnym przeglądzie tymczasowym powinna zostać wybrana Rosja jako najbardziej, o ile nie jedyny, odpowiedni kraj analogiczny do ustalenia normalnej wartości dla Ukrainy.
- (24) Argumenty przedstawione przez wnioskodawcę na rzecz Rosji opierały się na faktach, że rzekomo i) dostęp Rosji do surowców, źródeł energii i innych nakładów, a także technologia wykorzystywana w produkcji i skala produkcji są porównywalne z Ukrainą; ii) sprzedaż wewnętrzna Rosji jest reprezentatywna jako, że całkowita wielkość sprzedaży wewnętrznej przewyższa 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej Ukrainy; iii) sytuacja konkurencyjności w Rosji jest porównywalna do Ukrainy.
- (25) Komisja rozważyła propozycję wnioskodawcy. Przede wszystkim stwierdzono, że w początkowym dochodzeniu okazało się, że cały wywóz omawianego produktu pochodzącego z Rosji podlegał dumpingowi. Już sama taka sytuacja implikuje pewną anomalię w stosunku pomiędzy normalną wartością a ceną eksportową i stawia pod znakiem zapytania stosowność Rosji jako kraju analogicznego. Pomimo tego spostrzeżenia, na wyraźny wniosek wnioskodawcy, służby Komisji zaprosiły eksportującego producenta rosyjskiego do współpracy w niniejszym postępowaniu. Jednakże rosyjska firma nie podjęła współpracy.
- (26) Z tych powodów uznano, że Rosja nie może zostać wybrana jako odpowiedni kraj analogiczny do ustalenia normalnej wartości dla Ukrainy. Ponadto nie znaleziono dowodów wskazujących, że okoliczności dotyczące kraju analogicznego w początkowym dochodzeniu zmieniły się na korzyść wnioskodawcy.

5. Cena eksportowa

- (27) Zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, za cenę eksportową uważa się cenę faktycznie zapłaconą lub należną za produkt sprzedany na wywóz z kraju wywozu do Wspólnoty. W przypadkach, gdy cena eksportowa nie istnieje, może ona zostać określona zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego na podstawie ceny, po której produkty przywożone są po raz pierwszy odsprzedawane niezależnemu nabywcy lub na jakiegokolwiek innej rozsądnej podstawie, jeżeli produkty nie są odsprzedawane niezależnemu nabywcy lub nie są odsprzedawane w stanie, w którym zostały przywiezione.

- (28) Wnioskodawca domagał się zmiany okoliczności dotyczących swoich cen eksportowych i argumentował, że z braku reprezentatywnego przywozu do Wspólnoty, ceny eksportowe na zastępcze pozaunijne rynki porównywalne ze Wspólnotą powinny zostać wykorzystane jako rozsądna podstawa do ustalenia marginesu dumpingu. W tym celu zaproponował Stany Zjednoczone lub UE10 jako kraje odniesienia.
- (29) Komisja rozważyła propozycję wnioskodawcy, gdyż rzeczywiście, w bardzo wyjątkowych okolicznościach, można wyobrazić sobie wykorzystanie cen eksportowych do krajów trzecich jako podstawę do porównania z wartością normalną. Jednakże w tym przypadku odkryto, że wielkość przywozu wnioskodawcy do Stanów Zjednoczonych w okresie dochodzenia nie była nawet reprezentatywna, tak więc nie powstała kwestia, czy właściwym jest korzystanie z cen eksportowych do Stanów Zjednoczonych, Stąd wniosek, by oprzeć kalkulacje dumpingowe na cenach eksportowych do Stanów Zjednoczonych, został odrzucony. Ponadto nie znaleziono dowodów sugerujących, że wyodrębnione korzystanie z cen eksportowych do UE10 byłoby korzystne dla wnioskodawcy. Na koniec potwierdzono, że nie odnotowano istnienia reprezentatywnej sprzedaży do Wspólnoty w okresie dochodzenia.

6. Wniosek

- (30) W związku z powyższym, nie można udzielić wnioskodawcy statusu przedsiębiorstwa gospodarki rynkowej.

W tym przypadku nie występuje możliwość indywidualnego traktowania. Ponadto wszystkie inne argumenty dotyczące wyboru kraju analogicznego i cen eksportowych wnioskodawcy podniesione przez wnioskodawcę zostały odrzucone. Na tej podstawie, uważa się, że okoliczności dotyczące dumpingu nie zmieniły się znacząco w porównaniu z sytuacją w okresie dochodzenia wykorzystanej w dochodzeniu, które doprowadziło do zastosowania środków. Postanowiono zatem, że częściowy przegląd tymczasowy środków antydumpingowych stosowanych do przywozu do Wspólnoty węgla krzemu pochodzącego z Ukrainy powinien zostać zamknięty bez zmiany lub uchylania obowiązujących środków,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Częściowy przegląd tymczasowy ceł antydumpingowych na przywóz węgla krzemu pochodzącego z Ukrainy zostaje niniejszym zakończony.
2. Ostateczne cła antydumpingowe nałożone na mocy rozporządzenia (WE) nr 1100/2000 zostają utrzymane.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie pierwszego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 maja 2005 r.

W imieniu Rady
J. ASSELBORN
Przewodniczący